

Με ουσ. άρ. (προφ. Με) δέ-
 κητον τρίτον γράμμα του άλφα-
 βήτου, σύμφωνον χειλεσπρόφερτον.
 || —, εν τῷ τέλει τῶν λέξ. απαγ-
 γελλόμενον ὡς N. Nom, Faim,
 (προφ. Non, Fain) παρεκτός τῶν
 ἐπιφ. Hom, Hem και πολλῶν
 κυρίων ὀνομάτων ξένων γλωσσῶν,
 ἐν οἷς τὸ ληκτικὸν M φυλάσσει τὴν
 φυσικὴν αὐτοῦ προφορὰν. Sem,
 Cham, Abraham, Stockholm, κτλ.
 πλὴν ὀλίγων τινῶν, ἐν οἷς καὶ τὸ
 Adam προφ. Adan. || —, κεφα-
 λαῖον, ἐμφαίνει διαφόρους ἐπιτο-
 μάς λέξ. || M/C, παρὰ τοῖς ἐμ-
 πόροις, ἀντὶ τοῦ ὀλογράφου Mon
 compte. || —, ἐπὶ μὲν Τεκτον.,
 ἀντὶ τοῦ Maître, ἐπὶ δὲ Ἀστρονομ.,
 ἢ Γεωγρ. πινάκων ἀντὶ τοῦ Midi.
 || —, ἐπὶ ἐπιστολῶν, ἀντὶ τοῦ
 Monsieur. || M.M. ἀντὶ τοῦ Mes-
 sieurs. || S. M. ἐπιτομὴ τῶν λέξ.
 Sa Majesté. || —, ὡς σημεῖον ἀ-
 ριθμ. λατινιστὶ ἀντὶ τοῦ Mille.
 || —, φέρον γραμμὴν ἠριζόντιον,
 ἀντὶ τοῦ Un million. || —, Μουσ.,
 ἀντὶ τοῦ Mene, Mano ἢ Mezzo.
Μα, ἐπιθ. κτητ. καὶ ἀντ. γέν.
 θ. Ma mère, ἡ μήτηρ μου. (Ση-
 μειωτέον δ' ὅτι πρὸ τῶν ἀπὸ φων-
 νήεντος ἢ Η ἀφώνου ἀρχομένων
 ὀνομάτων, λέγουσι Mon καὶ οὐχὶ
 Ma. Mon âme. Ὁρ. Mon).
Μαβα, οὐσ. άρ. βοτάνη ἐκ τῶν
 δικτυληθῶνων ἐθνοειδῶν τῶν Ἀ-
 νοτικῶνων Ἰνδιῶν καὶ τῆς Νέας
 Ολλανδίας, ἡ μάβα.
Μαβιε, οὐσ. άρ. φυτὸν ἐκ τῶν
 δικτυληθῶνων εὐφορβειδῶν τῆς
 Γουιάνης, ἡ μαβαίτ.
Μαβοιο, οὐσ. άρ. δένδρον τῶν
 Φιλιππωνήων.
Μαβουιε, οὐσ. άρ. δένδρον
 τῆς Μεσημβρινῆς Ἀμερικῆς, ἡ Μα-
 βουίτ.
Μαβυρνιε, οὐσ. θ. φυτὸν τῆς
 Μαδαγασκάρ, τὸ μαβυρνόν.
Μαc-adam, οὐσ. άρ. Τεχν. λι-
 θόστρωτον σιδηρόδετον, τὸ κατ' ἐ-
 πιφώνησιν τοῦ Mac-adam, ἐξ οὗ καὶ
 τὸ ὄνομα.
Μαc-adamisage, οὐσ. άρ. ἢ
 (ΑΕΞ. ΓΑΛΛΟΕΛΛ.)

κατὰ τὸν τρόπον τοῦ Mac-adam
 λιθόστρωσις.
Μαc-adamisé, ἔφ. μετοχ. τοῦ
 ΜΑC-ADAMISER, ῥ. ἐν. λιθοστρω-
 κατὰ τὸν τρόπον τοῦ Mac-adam.
 || Se —, ῥ. ἀντ. καὶ Être —, ῥ.
 παθ.
Μαc-arp, οὐσ. άρ. ἡ παρὰ τυπο-
 γραφίσι διαίρεσις.
Μαc-aire, οὐσ. άρ. (λέξ. νέα)
 ὄνομα κακούργου διαβόητου κατ'
 ἐκτ. δὲ ὁ πανούργος, ὁ λιαν προ-
 πετιῆς.
Μαc-airisme, οὐσ. θ. (λέξ. νέα)
 Ὁρ. Escroquerie.
Μαc-aque, οὐσ. άρ. πύθκος τῆς
 Ἀφρικῆς, ὁ κυνόμολγος.
Μαc-aqua, οὐσ. άρ. ἱέραξ.
Μαc-ahalaφ ἢ MESAHALAF, οὐσ.
 άρ. Ὁρ. Calaf.
Μαc-aranqua, οὐσ. θ. βοτάνη
 τῆς Μαδαγασκάρ ἐκ τῶν δικτυ-
 ληθῶνων, ἡ μακαράγκα.
Μαc-aret, οὐσ. άρ. ἢ ΜΑC-
 BET, οὐσ. θ. Ναυτ. κίνησις τοῦ
 ὄκεανοῦ βεῦματος, ἡ διαδιδρυμένη
 διὰ τῶν ἐκβολῶν τοῦ ποταμοῦ πρὸς
 τὸν ποταμὸν αὐτόν. || Τεχν. μο-
 χλὸς σιδηροῦς.
Μαc-areux, οὐσ. άρ. ὄρνις, ἀλ-
 κὴ ἢ ἀρκυτῶ.
Μαc-aribo, οὐσ. άρ. Ὁρ. Cri-
 bou.
Μαc-arisie, οὐσ. θ. θάμνος τῆς
 Μαδαγασκάρ, ἡ μακαρισία.
Μαc-arisme, οὐσ. άρ. μακαρι-
 σμὸς τῆς λειτουργίας τῶν Ὁρθοδό-
 ξων Χριστιανῶν.
Μαc-aron, οὐσ. άρ. περμύτιον
 ἐξ ἀμυγδαλῶν καὶ σιγχαίρων, τὸ
 κοιν. μπακτόν. || Εἶδος κτενός.
Μαc-aronée, οὐσ. θ. ποίησις
 γελεία, μίξοθάβαρας, μακαρό-
 νιος.
Μαc-aroni, οὐσ. άρ. (λέξ. Ἰταλ.)
 ζῦμη ξηρά, τὰ μακαρόνια. Manger
 des macaronis ἢ du macaroni.
Μαc-aronique, ἐπιθ. διγ. μα-
 καρόνιος. Poésie, composition —,
 ποίησις, σύνθεσις μακαρονικὴ, ἡ
 πλήρης χυδαίων ἐκφράσεων ἢ λέξ.

ξένων ἐκλατινιζομένων, μίξοθάβ-
 αρος.
ΜΑC-ARONISME, οὐσ. άρ. ποίη-
 σις μίξοθάβαρας, μακαρονισμός.
ΜΑC-ÉDOINE, Γεωγρ. άρχ. χώ-
 ρα τῆς Ἑλλάδος, ἡ Μακεδονία. ||
 —, οὐσ. θ. βρώμα μακεδόνιον, τὸ
 ἐκ παντοίων ὀσπρίων ἢ καρπῶν.
 || Μεταφ. σύγγραμμα ποικίλον,
 συλλογὴ ἀτάκτων.
ΜΑC-ÉDONIEN, ε, οὐσ. καὶ ἐπιθ.
 ὁ τῆς Μακεδονίας, Μακεδών. ||
 —, οὐσ. άρ. πλ. αἰρετικοὶ, κατὰ
 τὸν Δ' αἰῶνα, οἱ τοῦ πατριάρχου
 Μακεδονίου ὀπαδοὶ, μὴ πιστεύον-
 τες εἰς τὸ ἅγιον Πνεῦμα, μακε-
 δονικοὶ ἢ πνευματομάχοι.
ΜΑC-ÉDONIENNE, οὐσ. θ. ἔρη-
 σις άρχ.
ΜΑC-ÉMUTINE, οὐσ. θ. νόμισμα
 άρχαῖον.
ΜΑC-ER, MACIER ἢ MACRE, οὐσ.
 άρ. δένδρον τῆς Ἀφρικῆς, οὗ ὁ
 φλοιὸς ἀντιδυσεντερικός.
ΜΑC-ER, ῥ. ἐν. Ὁρ. Masser.
ΜΑC-ÉRATION, οὐσ. θ. (προφ.
 Ma-cé-ra-ci-on, ἐκ τοῦ Λατιν.) ἡ
 διὰ τῆς νηστείας τῶν παθῶν ἀπο-
 νέρωσις ἐπὶ σκοπῷ τοῦ εὐαρε-
 στήσαι τῷ Θεῷ, σκληραγωγία, κα-
 ταπόνησις, κακουγία. || Χημ. ἡ
 διὰ τῆς ἐπιχύσεως βευστοῦ ἀνάλυ-
 σις οὐσίας, τῆξις, μάλαξις, φύρα-
 σις.
ΜΑC-ÉRÉ, ἔφ. μετοχ. τοῦ
 ΜΑC-ÉRER, ῥ. ἐν. βασιανίζω τὸ
 σῶμα πολυειδῆς δι' ἀγάπην τοῦ
 Θεοῦ, τρύχω, κατατρυχω, κατα-
 πονῶ, κολάζω. Ce saint macérait
 sa chair par les jeûnes, ὁ άγιος
 οὗτος νηστεύων διηνεκῶς κατέ-
 τρυχε τὴν σάρκα αὐτοῦ. || Χημ.
 διαλύω ἐντός βευστοῦ οὐσίαν τινα,
 ἐμβρέχω, διαβρέχω, μαλάσσω,
 τῆκω, εὐθεῖρω. || Se —, ῥ. ἀντ. καὶ
 Être —, ῥ. παθ.
ΜΑC-ÉRIE, οὐσ. άρ. ἀσταρισμός,
 ὁ Ησακλιῆς.
ΜΑC-ÉRON, οὐσ. άρ. φυτὸν ἐκ
 τῶν σιαθοφόρων, τὸ σμυρνόν.
ΜΑC-ÉBÉE, οὐσ. άρ. πλ. (προφ.
 Ma-ha-bé) οἱ Μακκαβαῖται, τὰ ὄνομα

